

Ja ciebie kocham

Irena Santor

Ja ciebie kocham! Ach, te słowa
Tak dziwnie w moim sercu brzmią.
Czyż ma powrócić wiosna nowa?
I zbudzić kwiaty, co w nim śpią?
Miałbym w miłości cud uwierzyć,
Jak Łazarz z grobu mego wstać?
Młodzińczy, dawny kształt odświeżyć.
Z rąk twoich nowe życie brać?

Ja ciebie kocham! Czyż być może?
Czy mnie nie zwodzi złudzeń moc?
Ach, nie! bo jasną widzę zorzę
I pierzchającą widzę noc!
I wszystko we mnie inne, świeże,
Zwątpienia w sercu stopniał lód.
I znowu pragnę - kocham - wierzę
Wierzę w miłości wieczny cud!

Ja ciebie kocham! świat się zmienia,
Zakwita szczęściem od tych słów
I tak jak w pierwszych dniach stworzenia
Przybiera ślubną szatę znów!
A dusza skrzydła znów dostaje.
Już jej nie ściga ziemski żal -
I w elizejskie leci gaje.
I tonie pośród światła fal!